

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/452/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112217060
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7112217060.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateľa: C. C. Q., Q..J..H., IČO: XX XXX XXX, so sídlom F. Z. XX, XXX XX B., zast.: Havel, Holásek & Partners, s.r.o., IČO: 36 856 584, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava proti odporcovi: V. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XX, XXX XX A., v konaní o zaplatenie 3.130,75 Eur s príslušenstvom, o pristúpení vedľajšieho účastníka na strane odporcu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 2. júla 2014, č. k. 10C/224/2013-79

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania je nárok navrhovateľa voči odporcovi na zaplatenie sumy 3.130,75 Eur s príslušenstvom.

Okresný súd Košice - okolie Ďalej iba „súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa O., Z.. E. X, XXX XX X., IČO: XX XXX XXX, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že písomným podaním z 3. októbra 2012, ktoré bolo konajúcemu súdu doručené 4. októbra 2012, oznámilo svoj vstup do konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa O., za účelom podpory účastníka v danom konaní, ktorý vystupuje na strane odporcu. Právny zástupca navrhovateľa na základe výzvy súdu písomne oznámil podaním z 26. októbra 2012, že nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Súd s poukázaním na ust. § 93 ods. 1 až 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) uviedol, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzatvorená 20. septembra 2005 Zmluva o splátkovom úvere, kde právny predchodca navrhovateľa vystupuje ako podnikateľ v rámci výkonu predmetu svojej činnosti a odporca ako fyzická osoba nepodnikateľ. Z uvedeného je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko naplnil taxatívne vymedzené podmienky spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a), b) bod 1. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon“). Súd poukázal aj na ust. § 25 ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., ako aj zákon č. 384/2008 Z.z., účinný od 15.10.2008, a uzavrel, že vedľajší účastník je združením na ochranu spotrebiteľa, ktorý má spôsobilosť byť účastníkom konania a procesnú spôsobilosť vystupovať v postavení vedľajšieho účastníka na tej z procesných strán v tomto konaní, ktorá je spotrebiteľom. V prípade týchto subjektov nie je potrebné skúmať hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka v konaní, ktorý je v zákone špecifikovaný ako záujem na výsledku konania, a ktorý navrhovateľ mylne namieta v tomto konaní ako dôvod pre vyslovenie neprípustnosti vstupu OZ Právna pomoc spotrebiteľom do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. OZ Právna pomoc spotrebiteľom je právnickou osobou zriadenou podľa zákona č. 250/2007 Z.z.. Nesúhlas navrhovateľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu je v danom prípade irelevantný, pretože sa nejedná o vedľajšie účastníctvo podľa § 93 ods. 1 O.s.p., v rámci ktorého by súd splnenie takejto podmienky skúmal.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo uznesenie zmeniť tak, že nenastali účinky vedľajšieho účastníctva v danom konaní. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) Zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v mení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“).

Poukázal na ust. § 93 ods. 1, 2 O.s.p. a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10. októbra 2012, sp. zn. 6 Cdo 207/2011 s tým, že nie sú splnené zákonné podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, pretože vznik vedľajšieho účastníctva (resp. jeho účinky) nastáva po jeho oznámení o vstupe len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel. Zmyslom vedľajšieho účastníctva je „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov konania. Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že v prípade, ak súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (v skrátanom konaní), môže sa následne táto pomoc prejavíť len vtedy, ak bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. V obdobných prípadoch rozhodovali aj Krajský súd v Prešove, Okresný súd Bratislava III, Okresný súd Dunajská Streda, či Okresný súd Trebišov, spisová značka: 2Ro/277/2012, ako aj iné súdy v Slovenskej republike.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že podľa jeho názoru vedľajší účastník zastupuje záujmy spotrebiteľov len zdanlivo. Má za to, že vedľajší účastník de facto nenapĺňa základný predpoklad pre vstup do konania - t.j. ochrana a uplatňovanie práv spotrebiteľov, ale pod touto zámienkou sa v dôsledku nedostatočnej právnej úpravy obohacuje na trovách právneho zastúpenia. Právny zástupca vedľajšieho účastníka svojim formulárovým podaním v zásade namieta iné právne skutočnosti ako neprijateľné zmluvné podmienky, resp. namieta aj tie, ale len so všeobecným konštatovaním, bez ich ďalšej konkretizácie. Avšak podľa smerníc a zákonnej úpravy ZOS by mala byť jeho činnosť v oblasti ochrany spotrebiteľa úplne iná. O zrejmych pohnútkach vedľajšieho účastníka svedčí aj skutočnosť známa navrhovateľovi, a to že v prípade neúspešného konania na strane odporcu vedľajší účastník jednoducho z tohto konania „beztrestne“ vystúpi a trovy konania následne znáša odporca.

K odvolaniu navrhovateľa podal vyjadrenie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý uviedol, že s účinnosťou od 15. októbra 2008 bola do O.s.p. zavedená tzv. druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať v konaní ako vedľajší účastníci podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Druhú skupinu účastníkov legitimizuje na vstup do konania podľa právne úpravy účinnej do 31. decembra 2014 zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bez toho, aby explicitne vyžadoval súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5. februára 2013, sp.zn. 3 Cdo 188/2012. Novela O.s.p. zákonom č. 353/2014 Z.z. s účinnosťou od 1. januára 2015 zakotvila v ust. § 93 ods. 3 O.s.p, že ak vstupuje do občianskeho súdneho konania vedľajší účastník, súčasťou oznámenia o vstupe musí byť aj súhlas hlavného účastníka s takýmto vstupom do konania. Gramatický výklad citovanej právnej normy („vedľajší účastník vstupuje“) ani nepripúšťa, aby sa podmienky pre vstup vedľajšieho účastníka zavedené novelou č. 353/2014 Z.z. vzťahovali aj na vstup takého účastníka do konania pred jeho účinnosťou. V opačnom prípade by zákonodarca v spornom ustanovení použil minulé čas („vedľajší účastník vstúpil“). Navyše, k základným princípom právneho štátu patrí právna istota a dôvera v právo a právny poriadok, s čím úzko súvisí neprípustnosť spätnej účinnosti právnych predpisov, tzv. zákaz retroaktivity. Právne vzťahy a nároky z nich vyplývajúce sa totiž musia spravovať normami, ktoré platili v čase ich vzniku. Subjekt, ktorý v minulosti urobil nejaký právny úkon nemôže vedieť, ako sa v budúcnosti zmení právna úprava a aké budú dôsledky jeho úkonov podľa nových právnych predpisov, ktoré by pôsobili aj spätne. Viedlo by to k neprípustnej situácii, kedy by lex posterior modifikoval právne vzťahy založené v čase pôsobnosti lex prior. Tento všeobecný zákaz sa týka retroaktivity pravej, vedúcej k zmene právnych pomerov vzniknutých v minulosti. Právna teória pozná aj prípady tzv. nepravej retroaktivity, pri ktorej sa uplatní princíp prípustnosti legislatívnej priechodnosti. Pri časovom strete dvoch právnych predpisov tak nová právna úprava vstupuje do právnych vzťahov vzniknutých v minulosti s tým, že odo dňa svojej účinnosti ich môže nanovo regulovať - meniť, dopĺňať, rušiť či spájať s nimi iné práva a povinnosti, atď.. Legislatívne korektné však aj v tomto prípade ostáva, aby sa samotný vznik vzťahov a práva z nich vyplývajúce do účinnosti neskoršieho predpisu posudzovali podľa zrušenej právnej úpravy. Úprava podrobností stretu časovo rozdielných právnych predpisov je vecou prechodných ustanovení neskoršieho predpisu. Zákon č. 353/2014 Z.z. neobsahuje vlastné prechodné ustanovenia a preto je potrebné jeho účinky vykladať v súlade s princípom zákazu pravej retroaktivity. V prejednávanej právnej veci je potrebné uviesť, že pokiaľ by sa pripustilo, aby sa citovaná novela, ktorá zaviedla novú podmienku pre vstup vedľajšieho účastníka do konania, aplikovala aj na vstupy vedľajších účastníkov do konaní uskutočnené pred jej účinnosťou, uplatnil by sa princíp pravej retroaktivity, ktorý je v našom

právnom poriadku (s výnimkou trestného práva) neprípustný. Z uvedeného potom nesporne vyplýva, že podmienky vstupu vedľajšieho účastníka do konania môžu byť posudzované len s ohľadom na zákonné podmienky platné a účinné v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Ak by sa takáto novozavedená podmienka mala vzťahovať aj na skoršie vstupy vedľajších účastníkov do konaní, znamenalo by to, že postup vedľajšieho účastníka, ktorý bol v súlade s vtedy platným znením O.s.p. by sa dnes mohol označiť za neúčinný a na takýto vstup vedľajšieho účastníka do konania by súd neprihliadal, čím by došlo k pravej retroaktivite.

Zároveň vedľajší účastník poukázal na ust. § 355 O.s.p. a na právny názor vyslovený v uzneseniach Krajského súdu v Trenčíne z 28. mája 2015 č.k. 19Co/345/2015-134 a Krajského súdu v Košiciach z 29. mája 2015 č.k. 3Co/606/2014-90, v zmysle ktorých, aj keď novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 353/2014 nemá prechodné ustanovenie, platí pravidlo typické pre právo prvýkrát zakotvené v § 355 pri prijatí zákona č. 99/1963 Zb. podľa ktorého ak boli v konaní začatým pred účinnosťou tohto zákona urobené procesné úkony, tak účinky ktoré sa s nimi spájajú podľa predchádzajúcej právnej úpravy, ostávajú zachované aj naďalej. Rovnako to platí aj pre úkony účastníkov konania. Teda pokiaľ vedľajší účastník do konania vstúpil pred 1. januárom 2015, účinky vstupu sa posudzujú podľa ust. § 93 O.s.p v znení pred novelou vykonanou zákonom č. 353/2014 Z.z..

V prejednávanej právnej veci vedľajší účastník vstúpil do konania 3. októbra 2012, teda v čase, kedy platná a účinná právna úprava nevyžadovala súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho podporu. V zmysle uvedenej argumentácie považuje odporca odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za podanie vyjadrenia vo výške 60,59 Eur (§ 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej AT) a režijného paušálu vo výške 8,39 Eur (§ 16 ods. 3 AT) a 20% DPH vo výške 13,80 Eur, teda celkove trovy odvolacieho konania vo výške 82,76 Eur (osvedčenie o registrácii pre DPH P. A. F. je prílohou k vyčísleniu trov prvostupňového konania).

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas navrhovateľ (§ 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O.s.p.), preskúmal uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V prejednávanej veci navrhovateľ podaným návrhom na začatie konania proti odporcovi uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 3.130,75 Eur s príslušenstvom. Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzatvorená 20. septembra 2005 Zmluva o splátkovom úvere, v ktorej právny predchodca navrhovateľa vystupuje ako podnikateľ v rámci výkonu predmetu svojej činnosti a odporca ako fyzická osoba nepodnikateľ. Správne preto uzavrel súd prvého stupňa, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvého stupňa, ktorými sa správne riadil pri rozhodovaní o námietke podanej navrhovateľom o neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Keďže pre vstup vedľajšieho účastníka do konania boli splnené zákonom ustanovené podmienky v zmysle § 93 ods. 2, 3 O.s.p., lebo vedľajší účastník je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa podľa osobitného predpisu (zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov), súd správne rozhodol, pokiaľ pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa O., Z.. E. 5, XXX XX X., D.: XX XXX XXX do konania, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Ani skutočnosti a námietky, ktoré navrhovateľ uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia a neodôvodňujú iné rozhodnutie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.